

Sporen die bleven

Elk jaar, als de bladeren beginnen te verkleuren en de lucht frisser wordt, versiert de Heemkundevereniging Heibloem de plaquette "Sporen die bleven" (rechts aan de kerk naast de ingang)

Op zondag 8 oktober 1944 vonden er in Midden en Noord Limburg razzia's plaat. De Duitse bezetter hield in het gebied tussen het kanaal Wessem-.Nederweert, de Noordervaart en de Maas razzia's, In het zicht van de bevrijding werden ruim 3.000 mannen opgepakt.

Achteraf is deze deportatie De Grote Kerkrazzia gaan heten, omdat de meeste mannen opgepakt werden bij het verlaten van de hoogmis. Anderen werden thuis van hun bed gelicht. Een aantal mannen vluchtte naar schuilplaatsen in velden en bossen. De regio werd bijna geheel 'ontmand'. Vrouwen, kinderen en bejaarden bleven vrijwel alleen achter. In het late voorjaar van 1945 keerden de meesten weer terug naar hun zwaar geteisterde, deels in puin geschoten woning. Van de mannen en jongens uit Heibloem overleefde er één man niet.

Na de oorlog was er weinig erkenning voor het leed van de weggevoerden. "We kregen bij thuiskomst als het ware meteen weer een spade in de hand geduwd met de opdracht erbij: werken en nergens meer aan denken." Het duurde tot het jaar 2000 voordat deze groep mannen officieel erkenning kreeg als oorlogsslachtoffer.

De plaquette aan de kerk in Heibloem "Sporen die bleven" is in 2004 geplaatst bij de 50 jarige herinnering van de gebeurtenis 1944 -2004.

